

– eksplosivstoffer med undtagelse af pyrotekniske artikler.

I henhold til våbenlovens § 6, stk. 2, kan justitsministeren bestemme, at udførsel af våben af enhver art er forbudt, herunder forbudt uden tilladelse. Bemyndigelsen er udnyttet ved § 27 i våbenbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 66 af 26. januar 2000), som bestemmer, at det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller – for udførsel af visse våbentyper til visse destinationer – fra politimesteren (politidirektøren) at udføre våben og ammunition af nogen art med undtagelse af visse dolke og knive.

Udtrykket »udføre« i våbenlovens § 6, stk. 1, omfatter alene fysisk flytning af genstande ud fra dansk territorium. Bestemmelsen har således ingen betydning for overførsler, herunder transport, af våben mellem tredjelande, der ikke sker umiddelbart i forlængelse af en udførsel fra Danmark.

Forbuddet i våbenlovens § 6, stk. 1, mod udførsel af våben uden tilladelse gælder efter § 8, stk. 2, 1. pkt., ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse.

Undtagelsens rækkevidde er i forarbejderne til lov nr. 363 af 2. juni 1999 om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer nærmere beskrevet således, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, s. 3098:

»...Efter fast praksis gælder kravet om udførselstilla-delse imidlertid ikke for udførsel af udrustning og materiel, der medbringes (udføres eller genudføres) af danske eller udenlandske NATO-styrker eller sendes særskilt til brug for disse. Det forudsættes herved, at det for så vidt angår danske styrker drejer sig om udrustning og materiel, der med Forsvarsministeriets godkendelse medbringes eller sendes til brug under øvelse eller lignende i udlandet, og som – med undtagelse af bortskudt ammunition – genindføres her til landet, uden at det under styrkernes ophold i udlandet overlades til andre. For så vidt angår udenlandske styrker forudsættes at udførslen kun omfatter udrustning og materiel, der med Forsvarsministeriets godkendelse er bragt her til landet af de nævnte styrker eller særskilt er sendt til disse under deres ophold her i landet.

Justitsministeriet foreslår, at det formelt medtages i loven, at der ikke skal indhentes udførselstilla-delse i henhold til våben- og eksplosivstoflovens § 6, stk. 1, når udførslen vedrører militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse.

Dette medfører, at der ikke skal indhentes tilladelse til udførsel af udrustning og materiel, der udføres eller genudføres af danske eller udenlandske

NATO-styrker, eller når udrustning og materiel sendes særskilt til brug for disse. Tilsvarende bør efter Justitsministeriets opfattelse også gælde i relation til f.eks. Partnerskab for Fred samt OSCE- og FN-opgaver.«

I henhold til våbenlovens § 9, stk. 1, gælder våbenlovens § 6, stk. 1, heller ikke for politiet.

Også denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 363 af 2. juni 1999. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at polititjenestemænds ind- og udførsel af våben i privat øjemed fortsat kræver tilladelse efter våbenloven, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, s. 3098.

2.2.2. Straffeloven

I henhold til straffelovens § 114, stk. 2, kan den, som med forsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad eller uretmæssigt at tvinge danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en handling eller destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer, transporterer våben eller eksplosivstoffer, straffes med fængsel indtil livstid.

Det fremgår af forarbejderne til § 114, jf. Folketingstidende 2001-2002, tillæg A, s. 808, at bestemmelsen navnlig skal gennemføre EU's rammeafgørelse om bekæmpelse af terrorisme, og at bestemmelsen ikke er begrænset til at beskytte danske samfundsforhold mv. I overensstemmelse hermed er bestemmelsen i § 114, stk. 2, om transport af våben og eksplosivstoffer ikke geografisk begrænset, men gælder både transport af våben som led i ind- eller udførsel fra Danmark og transport af våben som led i en overførsel mellem tredjelande.

2.2.3. Internationale våbenembargoer

2.2.3.1. FN-våbenembargoer

FN-pagten indeholder bestemmelser om forholdsregler over for trusler mod freden, fredsbrud og angrebshandlinger (FN-pagtens kapitel VII). Det følger heraf, at Sikkerhedsrådet gennem vedtagelsen af en resolution kan indføre en våbenembargo over for et land, som truer den mellemfolkelige fred og sikkerhed. Sådanne resolutioner i henhold til FN-pagtens kapitel VII er juridisk bindende for FN's medlemsstater, således at de er folkeretligt forpligtede til at gennemføre og håndhæve våbenembargoerne i deres nationale retssystemer.